

1773

1775, 18.

QVAESTIO

IVRIS CONTROVERSI

AN

OB STERILITATEM

IN RESERVATIS AD ALIMENTA

VVLGO den Auszug REMISSIO,

DANDA SIT

QVAM

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITERAR. DVISBVRGENS.

SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XXVI. SEPTEMB. ANNO MDCCCLXXV.

DEFENDET

CAROLVS SIEGFRIED BENIAMIN FELMER

LOEBAV. LVSAT.

LIPSIAE

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

AN
OB STERILITATEM IN RESERVATIS
AD ALIMENTA VVLGO den Auszug
REMISSIO DANDA SIT.

---

§. I.

Est quidem certissimi iuris, in emtione venditione pretium in pecunia seu nummorum quantitate esse constituendum, neque incertum facit ius, quod olim inter Sectarum diuersarum socios dubitatum sit teste IUSTINIANO in §. 3. l. de emt. et vend. quippe Sabiniani ex *Homeri* poetarum patris autoritate probare annisi sunt,

A 2 emtio-

emtionem etiam iuterueniente re alia fieri posse, quod graeci dicantur vinum comparasse ferro, armis pecudum que tergis, vbi tamen Proculi sententiam praeualuisse ipse Imperator testatur: tamen negari nequit, interdum rem cum pecunia in venditione admissam fuisse. Nam communis est opinio, quam ex *L. 1. C. de permut.* et *L. 6. C. de pactis inter emt. et vendit.* probant Dd. Si pretium et res simul pro re data, atque pretium rei aestimationem superet, emtionem venditionemque fore, cum contra, si rei aestimatione datae superetur pretium, permutationem celebratam esse. Neque dubitatio supererit, si ad illas venditiones respicimus, in quibus fundus minori pretio vendi solet, reseruato sibi ad alimenta annuo, quod in prouentibus naturalibus et fructibus consistit pacto determinatis.

§. II.

Sicuti vero contractus locati conducti maxime in pluribus similis est emtioni venditioni teste GAIUS in *L. 2. π. locat.* ita et in illa requiritur merces in pecunia constituta. Nihilominus dubitari nos non patiuntur leges, et res interdum loco mercedis dari posse. Probant ex Rescripto DIOCLETIANI et MAXIMIANI AA. Antoniae cuidam dato. *Si olei certa ponderatione fructus anni locasti, de contractu bona fide habito propter hoc solum, quod alter maiorem obtulit ponderationem, recedi non oportet.* Saltem validum pronuntiat locati contractum, vbi fructus alteri locati, qui loco mercedis certam olei ponderationem dare promiserat. Sic nunquam illicita agri erit locatio, vbi conductor praeter pecuniam certam frumenti mensuram daturus est.

§. III.

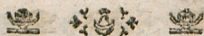
§. III.

Quemadmodum autem in emtione minori pretio res vendi potest, referuato ad alimenta ex fructibus et prouentibus naturalibus fundi venditi praestando; ita in locatione conductione fundorum rusticorum contingit, vt minor merces constituatur, promissa fructuum prouentuumque naturalium parte determinata praestanda. Dicunt nostrates *Einen Auszug*, et semper ex fructibus prouentibusque in fundo natis praestatur. Determinatur ex contrahentium arbitrio, eaque determinatio, sicut in vtroque contractu et emti venditi, et locati conducti et pretium et merces certa esse debet, ita illud quoque conuentione certum fieri debet; sequitur enim illud referuatum ad alimenta in emtione pretium, in locatione vero mercedem.

§. IV.

Iam vero, cum in locatione conductione merces pro vsu rei locatae, imo pro facultate fructus ex re locata suos faciendi soluitur; ita inter alias forsan causas remittendae mercedis quaestio venit, an ob sterilitatem, et, si fructus habere non potuerit ex casu grauiori, merces remittenda sit. Tractat eam GAIUS in L. 25. §. 6. *π. locat. cond.* Ait; *Vis maior, quam Graeci Θεού βίαι appellunt, non debet conductori damnosa esse; si plus quam tolerabile est, laesi fuerint fructus: alioquin modicum damnun aequo animo ferre debet colonus, cui immodicum lucrum non aufertur.* Latior est tractatio VLPIANI in L. 15. §. 2. *π. eod.* Verba sunt: *Si vis tempestatis calamitosae contigerit: an locator conductori aliquid praestare debeat, videamus.* SERVIVS omnem vim, cui resisti non potest, dominum colono praestare debere ait: *utputa fluminum, graculorum, sturnorum, et si quid simile acciderit: aut si incurfus hostium fiat.* Si qua ta-

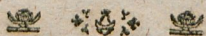

men vitia ex ipsa re oriantur, haec damno coloni esse caer. et mox: Sed et si labes facta sit, omnemque fructum tulerit: damnum coloni non esse: ne supra damnum seminis (amissi) mercedes agri praestare cogatur. Sed et si vredo fructum oleae corruerit, aut solis feruore non adsueto id acciderit: damnum domini futurum. Quid vero a locatore praestandum, ipse **VLP IANVS c. l. §. 7.** exponit: *Vbicunque tamen remissionis ratio habetur ex causis supra relatis: non id, quod sua interest conductor consequitur, sed mercedis exonerationem pro rata, supra denique damnum seminis ad colonum pertinere declaratur.* Intolerabile vero quod damnum sit, ex l. c. patet, videlicet, si seminis iacturam colonus patitur. **Nostrum ius Electorale in DECISION. nouiss. XX d. a. 1746.** aliter rem definiuit in verbis: *Daserne wegen der Unglücks-Fälle in einem Pacht-Contracte nichts bedungen worden, soll der Verpachter dem Pächter einem Remiss zu thun anderer Gestalt nicht schuldig seyn, als wenn der Verlust die Helffte des Jährlichen Pacht Geldes übersteigt: auf welchen Fall der Verpachter den Schäden zur Helffte zu übertragen hat, und ist hierbey auf die vergangenen oder noch rückstündigen Jahre einiges Absehen nicht zu richten.*

§. V.

His praemissis ad nostram quaestionem veniamus, scilicet: *an ob Sterilitatem in Reseruato ad alimenta remisso danda sit.* Cum illa reseruata ad alimenta vel in emtione venditione promittuntur, vel locacioni conductioni pactum de reseruatis ad alimenta praestandis adiicitur, necesse est, vt in vtroque contractu rem accuratius ponderemus. Alia enim videtur esse causa reseruati in emtione, quatenus pretium sequitur: Alia vero ratio habenda erit reseruati ad alimenta in locacione conductione, quippe

pe mercedis partem constituit. De utraque referuatorum ad alimenta specie videamus.

§. VI.

Primum ergo in venditione. Diximus, rem minori vendi pretio referuato de super constituto ad alimenta in fructibus et prouentibus naturalibus. Hoc vero referuatum succedit in locum illius partis pretii, quod a vero remissum, quodue lucratur ipsemet emtor. Necessse ergo est, vt naturam quoque pretii certo modo induat. Iam vero nemo vnquam probauit, pretii solutionem promissam remittendam esse, si sterilitatem emtor passus sit in fundo emto, ex quo referuatum promissum. Et quamuis haud recte illud referuatum comparetur cum vsuris, nisi in tantum, quod aliquam habeant similitudinem cum iis, qui absorbent sortem, et sic ad Leges vsurarum non tenentur; tamen et si cum vsuris compares, nullam habebis remittendi causam ob sterilitatem. Neque praeterea propter calamitatem in fructibus emtori legis auctoritas vlla remissionem concessit, vt nec iure, nec legis autoritate et argumento a necessitate solvendi referuati liberari possit.

§. VII.

An vero idem in locatione conductioneue sentendum sit, quaeritur. Diximus et supra, referuatum ad alimenta in fructibus et prouentibus naturalibus partem mercedis constituere; sequimur exinde, aequali iure frui cum mercede. Iam vero supra ostensum est, mercedem interdum ob maiorem seu intolerabilem calamitatem sterilitatemque remittendam esse. Imo Saxonica Iura remissio-

missionem mercedis certo modo concedunt, vt ex Lege supra allegata patet. Subsumo itaque, et remissionem in referuato ad alimenta concedendam esse, si tanta sit calamitas tantaque sterilitas, vt mercedis remissio ex lege fieri concedique possit; est enim pars mercedis ipsum referuatum. Si ergo tota merces remittenda, absque dubio sub tota mercede eius etiam pars continebitur, vt propterea referuatum quoque remittendum sit. At dubitatio oritur, quid tunc iuris sit, si haud integra merces remittenda, sed pro parte locatori, pro parte conductori damnum ferendum, quale quid iure Saxonico dispositum. Arbitror et pro parte, sicut in mercede in pecunia consistente remissio danda, ita in prouentibus et fructibus pariter remissionem concedendam esse. Neque obstat, quod referuatum illud constitutum sit, quo locator alimenta habeat: Non enim iudicandum erit ex iure alimentorum hoc referuatum, quamuis ad alimenta adhibeatur, sed magis ex iure mercedis, cuius partem ipsum referuatum constituit.

Leipzig, Diss., 1775 A17

ULB Halle

3

003 719 030

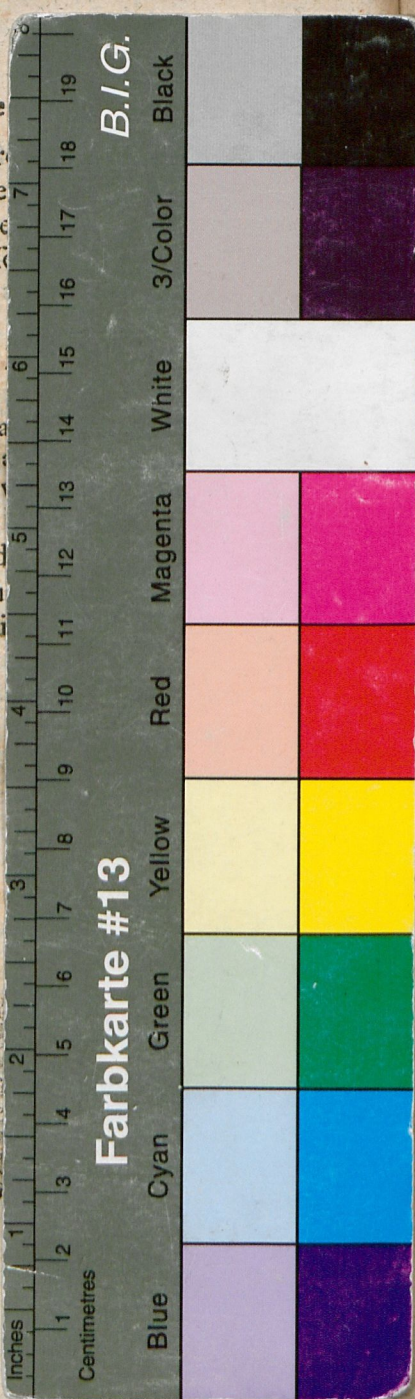
SB

1775

1775, 18.

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI
AN
OB STERILITATEM
IN RESERVATIS AD ALIMENTA
VVLGO den Auszug REMISSIO,
DANDA SIT
Q V A M
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITERAR. DVISVVRGENS.
S O C I O
IN AVDITORIO IVRIDICO
DIE XXVI. SEPTEMB. ANNO MDCCCLXXV.
DEFENDET
CAROLVS SIEGFRIED BENIAMIN FELMER
LOEBAV. LVSAT.

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA.